

Tanker
ved det gamle Kors Affirmation og det nye Kors Begyndelse.
En Bøn af Nofco, den Guds Mand.

Herr! En Vølgy har du været og fra Slagt til Slagt.

Nor Hjernen blev til og du frembragte Jorden og Jorderiget, ja fra Svighed til Evighed er du Gud.

Du lodder Mennesket vende tilbage til Gud og siger: „Sendt tilbage i Kæmpeløbet!“

Thi indsede Kor er i sine Lige som den Dag igaar, naar den serer hen, som en Bøgt som Katten.

Du holder dem hørt, de bliver som en Svov. Om Morgenen er de som det frodige Væxt.

Om Morgenen blomstrer det og er frodigt, om Aftenen visner det hen og bliver tørt.

Thi vi er sundne hen ved din Bred, og ved din Harm er vi farne hurt med Afsædelse.

Du har sat vore Misgjerninger for dine Lige, vor Miste Synd for dit Kønns Løb.

Thi alle vore Dage er bortsløgtede i din Bred; vi har brøgt vore Kor til Guds som et Sæl.

Sor Lids Tid, den er fætt Kor og, naar der er megen Stykke ostet Kor, detes Herlighed er Mæle og Herfængelighed; thi højtig blev vi drøne fremad, og vi skal aftede.

Du holder din Bredes Stykke og din Harm, saaledes som Drøkten for dig træver?

At alle vore Dage, det lere du os, forat vi ma faa Blodum i Hjertet!

Send om, Herr! Hvor længe? Lad det gjæve dig undt for dine Tjener!

Kædet os, naar Morgenen kommer, med din Misfæddhed, og vi vil juble og vore glæde alle vore Dage!

Glædet os alt efter de Dage, du har plaget os, efter de Kor, vi har seet Miste!

Lad din Hjerning ansebare for dine Tjener og din Herlighed over dets Vær!

Og Herrens, vor Guds, Liffighed vore over os, og vore Hænder Hjerning fremme du for os, ja, vore Hænder Hjerning, den fremme du!

(Ode Salme).

Du skal ikke friste Herren din Gud.
(Jubelst. Brit gjengivet efter Professor Van.)

„Hvor er et Vælfæst. Verden tilhører den, som har Mod og Føretagsomhed. Den, som over, som vinder. Tidens Gud er den s Mand.“

Hvor hører man lige Mand? Vistelig ikke i de Troendes Føretagsomhed. Alle der, hvor man søger hørt Guds Rige og hans Herfængelighed, og søger. „Herr, hvad vil Du, at jeg skal gjøre?“ Dermed hører man dette Mand i de Ugadeliges Pauliner, der hørt Satan, denne Verdens Gud, forklæder de Bastroses Stad og frister dem til Gufæddighed og Fornæstelse.

Kædet med sine Vælfæst.

Gold frem som du frem. Det har ingen Jare.“ I Tøllens og Vælfæstmodighedens Stænder, hvor ofte hører man ikke denne Stemme fra Afgrunden, der opmuntret til at tage det Kæmpesvangre Skridt ind i Mørket, ind i Tøbet. Ja, denne Stemme drøger endog Fremhedens Sprog og elsker endog Guds Ord. Iserone fra sit Sammenheng. Den prøver at faa vor Fornæstelse til at se ud som en Gufædding hørt af Tro.

Kedens vi vander som Pilgrime i denne Fæst, vil Jælleren efter og atter komme til os. Gud glo, at vi, som er ja blinde og forfætt, i sine Liffelige maatte som Arthi Hæte Sun von Tingra.

Gud vil ikke, at vi skal gjæve noget paa det uviste, men at vi skal høre, hvad han siger til os, tro ham paa hans Ord og lide paa det. Tro er ikke, som mange mener, en Slags blind Føretagsomhed om, at alt vil vende sig til det bedste. At tro er at give nye Rigt paa Guds Ord. Den sande Tro arbejder under de guddommelige Føretagsomhedens Gæstet, og venter sig vel for at gaa udover disse. Og en sig Tro bliver belønnet ved at faa erfare guddommelig Hjælp i enhver Mod og Fæte. „Herr, vad hos os, naar vi fristes til at friste dig?“

„Sig dog mig Satan; thi der er frebet, du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“ Jælleren havde

angrebet vor Jælleren under Skjul af Guds Ord. Men Jælleren havde vendt Sværdet mod hans Jæte. Saaledes gaa det altid med dem, som benytte Guds Ord til et Skalkespul. Men Kristus holder fremdeles fast paa sit Sværd. Han angriber Satan med et andet Vælfæst. Hans Almagtsord, „Sig dog mig Satan“, havde været nok til at drise den mirne Mand hørt. Men Jesus hævder her som et Menneske for os Mennesket forat vi se os, hvilket Sværd og hollse Sammenhæng at benytte. Vi ham maas hans Efterfølgere hævde. „Ikke mod Mæd og Blod, men mod Føretagsomhed og Mægt, mod Gufæddens aandelige Hæte under Gufæst.“ Og der gjælder det, „at de frister sig Guds fulde Røstning“ og bruger Jælleren Sværd, som er Guds Ord.

Jælleren vilde Tilbud vilde hans Hædliche Gufæst, nemlig at vedstede Kristus fra hans Throne i Menneskens Hjertet og satte sig selv i Guden. Dette har altid været hans hørtige siden hin Gang i Paradis, da han bevrkede vore første Føretagsomhed. Nu, da han atter maas hævde den gamle Kamp i Eden over hævde med Kvindens Sværd, bliver han midt i Erfæstet modt og overmandet af et hævdeigt Menneske, som forsvare alle Verdens Riger og deres Herfængelighed. Her er den mest usærlige Gufæst til at lene for den hørt Modfæst.

Du skal tjene Gud alene. Waatte disse Ord altid staa hørt for enhver af os, naar vi skal hævde med Jælleren. Den gode Hjætte vil vore min Gud, og vil have mig som sin hørtige Hæte og Tilbeder. Dette Kristus lar mig at sige: „Sig dog mig Satan!“

Reisebrev fra Kina.

Siden dette Brev blev paabegyndt har Sværdet ikke blot forladt Kanton, men den har maet Sankov, og en anden Sværd har bragt mig tilbage til Kanton. Efter en Uges Færetagsomhed har jeg alt Jorden. Miss Lemuel og Miss Christensen og Mrs. Varsen har allerede tilgæstet sig ikke som sine

ikke Ord og Bendinger. Vi Jæte os alle paa, at Gud ikke vil lade dette saa vefbegyndte Kæmpesomhed Jælleren.

Endvidertid Jæte det at vore noget som gjæver i Kanton. Da jeg som tilbage lene Jæte jeg Jæte, at der var flere Soldater end da jeg forlod Voen, General Sang Huan, som tog Voen fra Opæstene, har ikke adlydt President Yuan Shais Befaling om at forlade Voen med sine Tropper. For at straffe ham siges det, at Presidenten holder paa at holde Voen med loyale Tropper, og at han, naar det er Jæte, vil forlange at Wang Huan's Tropper opløses sig og rejser hver til sit. Men Kæmpesomhed Jæte et Sammenheng og er lene for at Wang Huan's Tropper ikke forlader Voen uden at have pløndret den. Dette hørteller jeg ikke for at angste vore Været, men for at berolige dem. Hald de amerikanske Blade Jæte indholdet noget herom. Kæmpesomhed Jæte sig omhyggelig for at gjæve Udlandingerne hørt. Under Væretningen i Sankov led ingen Missionæret Cuelast. Og dog, selv om Kæmpesomhed med Jæte toglet sig for at Jæte Udlandingerne, er vor Gud usærligere og vil og kan bevare os. Man vil maas ikke glæmme, at han vil bedes derom. Derfor, hørt Været, led med os, og for os og vor Hjerning, som ogsaa er Eder's Hjerning, at alt maas lyffed til hans Rønt Været.

Tilfæl som dette. Det var en lang Hæte vi fordrag for at maas vort fremtidige Været. Men vi hadde vore Gufæde for at alle denne Hæte. Og nu, naar Hæsten er blende, angret vi ikke paa den. Vi tror, at vi Jæte har hørt godt af den, og at det ogsaa vil komme vor Været tilgæde.

Saa en hørtelig Hæte til „Heroldet“ Jæte fra os alle sammen ved

Eder's

R. Astrup Varsen.

„The Language School“, Kanton, Kina, den 24de Oktober 1913.

P. E. — Siden jeg lene Jæte ovenstående om Tilstanden i Kanton er det Mit meget hørt. Wang Huan's Tropper har allerede at høve forladt Voen, og det hørt ikke ma

at være den mindste Grund til at frege Plundering af Voen. Forveitlen vilde vist Soldaterne finde meget lidet af tage, de plyndret saa grundig i Sommer. De ældre Missionarbejdere, som bedst kjender Stillingen, siger, at vi gaar en uanfælig Vinter imøde. Selv i de bedste Aar siges det, at mangfoldige høit Vinter dør af Stude og Hunger. Og nu staar Vinteren for Døren, mens mangfoldige Tusinder har mistet alle sine varme Klæder og har meget lidet, tilbørlig intet, af hvide og brændte. Gud der gjør det endnu værre et, at denne Sommer har været meget tør, og at derfor der ikke snart kommer Regn, vil man ikke kunne indsa sine Klæde, hvilket vil betyde Hungerdød, ikke bare i og omkring Koning, men i flere store sønderlige Provinser.

R. H. V.

Professorens Hus.

(Fort. fra fore. Nr.)

Tante Marie saa paa stua inde i Sovekammeret ved den lille hvide Seng — hun hvilede sig til Børnet, der legede med en lille Maanedroble, hun havde bragt ham.

„Du siger,“ sagde Baldemar, „at han holder saa meget af sinna Vorn; er du vis paa, at han ogsaa holder af mig?“

„O, ja, I han elsker de smaa Vorn, langt høiere, end Moder eller nogen af os andre er istand til at elske.“

Svar han indtogede hendes Ord, hvor han troede paa dem, det lille, velsignede Barn.

I min Fremtid havde Ingeborg været inde hos Fru Marie og stillet hende nogenlunde tilfreds. Da jeg kom, kastede hun blik i en gammel Datterbog og togede samtidig til Kamper.

„Skal Teres kom med Hedde, Ida, og de to Søstrene i San de Cologne, før De kommer her til mig.“ — „O, vi var vel ude af dette Hospital! Jeg har sagt op. Vil De nu staa de inderside hvide Gardiner ned — Solen blænder mine Øjne, og tvækket lidt i Øngeskinken, og sjen mig saa i alle at se uretlig ud; jeg er saa uretlig, og trænger til at have rolige Venner omkring mig.“

Den sidste Betaling var det mig dog umulig at adlade; jeg sad som i Fæser, mit Blik var hele Tiden fæstet paa Beien.

Endelig benad Eftermiddagen holdt en Drosche lidt fra Huset, og Tante Bertha steg ud. Hun saa sig tøve om, uvis og raubøvd; derpaa vinkede hun pludselig ad Vigen, der stod i Gærdet.

Gunnas Beretning lod til at være alt andet end beroligende, thi Tante nærmeste sig Huset med angstfuld Øst. Hun bar en Vasker Vegetal i de Hænderne; et lidet Hælsesked skal frem og Spidien af en Trompet. O, vilde han nogen finde glæde sig derover?

Ved Døren standede hun igjen, og Kjærlighed og Medlidenskab kæmpede den sidste Kamp med Stolthed og kranst Værdighed. Jeg stode ud, men Tante Marie var der allerede.

„Gud ske Voo, De kom,“ sagde hun blot, og førte hende saa ind, uden at sige et Ord.

Baldemar saa med luffede Øjne og halsen. Tante Bertha standede et Øieblik paa Dørtrinnet og saa paa ham; derpaa nærmeste hun sig Skridt for Skridt og holdte sig saa endelig over Sengen.

„Hvem er du?“ Baldemar slog Øjnene op og saa forskrækket paa hende. „Hun gjør sig bang!“ han røste Armene efter Tante Marie.

„Hende skal du netop holde af, Barn, for hun holder saa meget af dig. Det er din Bedstemoder.“

„Hun har aldrig hørt mig nævne“, — hvor hendes Tone var bitter og sorgfuld — „ingen har talt til ham om hans Bedstemoder.“

„Min Vorn ender jo netop med dig“ — indvandt Børnet med sin lille, sønne Stemme. „Gud bevare Bedstemoder og Danmark, saadan lærte Moder mig det.“ — Saa, du er virkelig Bedstemoder! — O, hvorfor græder du saadan?“

„Saa, du har bedt for Bedstemoder — havde jeg blot vist det, jeg stæfles endomme ganske Kone. Nu vil jeg ikke græde længere; se her er en liden Øst, skal du op og ride paa den?“ O, hvor Taarerne løb, Høit hun hele Tiden forsøgte at standse dem, „og her er denne Tromme og en Patruljeste og en Trompet.“

Cecilie havde reist sig fra Lænestolen, da hun hørte Moderen tale; hun stod nu og stirrede paa hende med hele sin Sjæl i Blikket.

„Moder!“ udbrød hun pludselig, og der var den gamle, bløde Klang i Stemmen. „Saa du vilde komme til mig, det havde jeg ikke fortjent.“ — O, Moder, Moder!“

Professoren luffede hurtigt Døren. „Der har vi intet at gjøre“, sagde han. Det varede dog ikke længe før der blev luffet op; Baldemar vilde se Tante Marie.

Cecilie sad nu ved hans Seng og støttede ham med sin Arm; hun saa bleg og sorgværdig ud, men Udtrykket var halsfuldt og stigt. Tante Bertha holdt Datterens ene Haand saa fastknægt mellem begge sine Hænder som om hun vilde sige: hvor var det

umulig, at vi nogenlunde kunde slippe hanauden?

„Min lille Dreng kaldet paa Dem“ Cecilie saa taknemmelig hen til Tante Marie, derpaa gav hun Professorens det samme Blik og brast i Græd.

„Alle havde de været saa gode imod mig! og nu har Berthers ogsaa givet mig Lærer. — O, maatte Baldemar leve for Moders Skyld. — Du skal blive Bedstemoderes Trøst og Støtte.“ Det lille blege Barn, kunde han nogenlunde blive en Døtte til andre? „Du skal elske og ære hende alle dine Dage og gjøre hende Glæde.“ Hun standede og saa sig forskrækket om; „men hvor er Kose?“

Da Ingeborg havde beroliget hende med Hensyn til den Vilk, vendte hun sig igjen til Moderen.

„Jeg har en liden Vige til dig, Moder, en dejlig liden Vige. Hun er saa lys og saa glad, og alt hvad hun saar vil hun dele, og Armene rækker hun imod alle Venner. Det er Joderen opad Dage. — Der vil de alle holde af hende for hans Skyld; de har jo været saa gode imod mig, alene for hans Skyld!“

„Men Barn, du taler jo, som om du skulde forlade os.“

„Hvor jeg?“ Hun smilede underlig demodigt. „Du maatte være over med mig, Moder. — Nu sover Baldemar igen. O, hvor han aander friskt, og hvor de smaa Kiuder er indfaldne. Og det er min brune, rødmoskede Dreng, der boltrede sig saa uventet paa Græsplænen udenfor Huset sidste Sommer. Saadan en liden Haand, saadan et træt, mat lidet Hoved.“

„Godeaften!“ Det var Jøladernes der traadte ind. Ingeborgs Blik faldt ham stærkt; det udtrykte saa stærkt: „naar du er her, har det ingen Rød.“

„Kaa, hvorledes gaar det? Bedre vil jeg haabe.“ Han tog den lille Haandled ganske varmt og hjertesnende mellem sine frostige Fingre, medens hans Øjne, havde opmunterende og lagttogende Blik hvilede paa Børnet.

Jeg slængede mig i min Sindsbevægelse til Tante Marie, der stod saa stille, hengiven og forhaabningsfuld. Professorens kunde neppe holde sig rolig; Kandidaten saa meget bedrøvet ud; Tante Bertha var ligbleg. Alle stirrede vi paa det betænksomme Ansigt, der var løst over Børnet; hun Cecilie saa uafbrudt paa sin lille Dreng.

„Huden er fugtig og Pallen rolige; jeg tror, der ingen Fare er mere.“ Han betænkte sig et Øieblik og sagde derpaa i en tillidsfuld Tone: „med Guds Hjælp er der ingen Fare mere.“

Vi løb alle hen til den forbandede

Jøladere, kuffede hans Hænder og stakke ham.

„Du har fortjent Ingeborg, jo min Sjæl har du saa. — Vestens Dagen til Brølløpet.“

Da den største Glæde havde lot sig kuffede jeg mig op til Risse.

„Hun kommer sig! Den lille Dreng kommer sig!“

„Jeg er saa glad og taknemmelig. — Jeg har hørt som en Sten for mit Brøst af bare Skrak, men den rullede væk nu, do jeg saa Teres glade Ansigt, Profen. Og saadan, som De altid træder paa mig, gamle Staffet! Al ja, den ene Sten ruller væk efter den anden.“

Hun saa igjen saa underlig paa mig; jeg blev ganske forstret.

Hvor Fru Maries Ghodelade smagte den Aften — jeg havde næsten hørt nydt i de sidste tre Dage — og hvor let jeg fandt mig i alt det andet. Al og til hørte jeg ubarmhertig, hviuende Trængsel inde hos vore Naboer eller en munter Øjeblik paa den lille Tromme, det var vist Kandidaten, som slog den for Baldemar.

Sent om Aftenen banket det paa min Dør. O, der var dog vel ikke noget Slamt? — Jeg luffede forskrækket op.

„Det er mig!“ Cecilie stod i Døren, meget bleg med sit gamle, harskronende Blik.

„Jeg hører,“ sagde hun, „at du er Ida, vor lille Ida, og jeg har seet dig i alle disse Dage, og ikke stadt dig. Du har gaaet ud og ind, og jeg skal have hørt dit Ravn. Jeg huffer det ikke, min Sjæl var saa onttaget, det var en frugtfuld Trængselstand.“

Sæt dig her ved mig, og lad mig se, om jeg kan finde Børnet igjen. — O ja, der er det jo. Ganske det lade lille Ansigt fra før, demodigt Træk om Munden, og de gode, stærke blaa Øjne. Lad mig kusse dem. Gud velsigne dig, du lille trofaste Sjæl.

Jeg har lidt tænkt og betrukket mig, at jeg ikke tog mig mere af det forældreske Barn, der gik saa ene og stille omkring. Lad mig rigtig tale med dig, Ida, det er saadan en Vise. Moder er saa stærk, saa velsignet, men hun nævner ikke Baldemars Ravn; dette darsbare Ravn staar som en Skillevæg imellem os, og jeg trænger dog saadan til at tale om ham. Du kan ikke træffe mig, hvor god han altid var, bestandig overbeholdende og stærk hvor haardt jeg end prøvede hans Taalmodighed ved min Sorg og Uro. Mange, mange Gange traf han mig i Lærer, men han blev aldrig vred, som Mand eller pfeier; han trøttede mig og vilde gjerne høre alt bort. Dog, det kom bestandig igjen; om Natten saa jeg vaagen og tænkte paa Moder; o, jeg kunde være saa angst for, at hun skulde bli syg, maatte de

Da da Pærenene kom blev det bære
stedet for beder; naar jeg sølte deres
smaa Arme om min Hals, maatte jeg
kæmpe paa, hvor hørdt jeg havde be-
drøvet Moder. Ikke at jeg angrede
hvad jeg havde gjort, men Maanden
hvorpaa jeg havde gjort det. Derfor
jeg dengang havde været bled og yd-
myg, havde hun maasse gjort efter;
Altså var ialfald bleven mindre.
O, hvor jeg tænkedes hen af Vængsel,
Djæmpe og Anger! Jeg har det vel
hos mig selv, men Baldemar mærkede
det godt og arbejdede dobbelt for min
Skuld, og alt søjede sig efterhaanden
for os, jeg levede op igjen i Daabet
og i gode Forfatter. Det var en dei-
lig Sommer, denne sidste, og saa —
du skal ikke blive bange, Ida, Taarerne
gør mig ingen Skade nu, jeg er
som før, siden den sorgfulde Nåd-
vendighed af at leve ikke vanskeliger
mig mere. Moder har taget alt i sin
Daad; min Wands Brøder søn vil
ordne det; Enhver skal saa sit. Ja-
gen skal sinne bedrede Baldemar na-
get. Naar Forherre vil betri mig,
og jeg tror, at han gjør det, o, Ida,
du maa ikke sætte mig Svædet, saa har
Moder Pærenene, og de lille hende og
dig og alle de trofaste, skærlige Wen-
nesser. — Da du vil engang huskem
tale til dem om deres Fader, lær
dem at elske og bevare Mindet om
ham, vil du ikke?"

"Det skal du selv gjøre, Cecilie, in-
gen anden kan gøre det som du. —
Læg den tale oprigtigt? Du er i stor
Skuld til din Moder for alle de lange
Taarer hun har kastet i disse lange,
lange Aar. Vil du ikke betale denne
Skuld? O, prøv derpaa; led Forher-
re om Skraft dertil. — Hun er saa
gammel, dine Børn er smaa; ingen
af dem kan undvære dig!"

"Du mener det godt, Ida, men du
fortaar mig ikke; Gudnat!"

Som kulede mig paa Vandet og gik
saa med ubøjet, tiltraadig Mine.
Fortf.

Sidenfædens Eventyr.

(Udledt ved Pastor J. Johansen)

Da de mente sig vilde
blive de Doarer.

Rom. 1, 22.

Aberne paa Lemuria.
(Efter Sæfel).

Paa Lemuria mellem Madagaskar
og Santa Perne levede en laregen
Stor Abert. De adskillte sig fordel-
ogha fra de beskiendte Abeerter der-
ved, at de levede hos sig en Træng
til noget høiere, og den dyrkede de
illidig. Saaen havde de allerede Hof-
fet tilfide, men de vilde ogsaa herne
alt overflødigt Doar fra Alliglet.

fort lagt: De vilde blive Kennesler,
Bistat kostede det meget Kæle, at
producere Siælskræfter stede for de
overflødigde Doar, men endelig løf-
vede det et Akepar, og saa gik de om-
kring med glatte Ansigter. Men
naar var denne Familie saaledes for-
andret, vandret bort fra Hjemmet,
lærend det sjældne Land Lemuria
blev oplyst af Sævel og saallige
Aber, som ikke havde gjort sig til
Kennesler, saad som Oras i Belgje-
ne. Det er Jammerfuldt, at denne
Statistiske indtraadte. Vi vilde alt-
for gjerne have studeret denne Abeerter
for at opdage, hvori den forbaasende
Gane saa. Helt paa Havens Vand
venter hemmelighedsfulde Sværgs-
maal paa Besøvelse.

Moneron.

(Efter Sæfel).

Paa Nordanden var det ærechov-
det engang saalonne Ting at se. Der
huserede for mange, mange Aar siden
lange for Lemuria og dets Aber var
stendte, noget som kaldes Moneron.
Det var rigtig et mærkværdigt Væsen.
Bistat var dets andre Skikkelige man-
selig og ufornellig, men Maanden,
hvorpaa det blev til, og dets Udvisning
svæver var høieste Fremdring. Paa
den Tid, i den laurentiske Periode,
gaves der intet levende Væsen i den-
ne Verden. Alt var øde, stille og
dødt. Men da begyndte det paa et
Punkt paa Nordanden at røre sig.
Dette Moneron vilde ikke længe dri-
ves omkring som en død Ting, men
det vilde leve. Det rakte sig af et
Mægt, og pludselig havde den høje
Ting svunget sig op til Hov. Mono-
ron var ved egen Skraft opstaaet og
blevet herre over Dødet og Jorden.
Det svrige var nu en let Sag. End-
nu atter Gange ændrede det herlige
Moneron sin Art, blev altid frøjnere
og Agere, nedfalte sig tilint paa
Lemuria, og i Kraft af deres Affam-
ning fra dette vidunderkræftige Mono-
ron kunde nu Aberne der fuldende
deres Tiløb til at blive Kennesler.
Soom ved, hvad der endnu kan blive
af de Kennesler, i hvis Kæter Mono-
rons Mod hader. De kan maasse
komme til at overgaa Indbyggere af
Planeten Mars.

Marsboerne.

(Efter Prof. Vowell).

Paa Planeten Mars er det ikke
tiltrækkelig Væst, Vand og Væske
for Kenneslet at leve. Men denne
ugæstveulige Ugn er dog bebøet, og
det endog af overmenneskelige Væ-
sler, med stor Skraft og Intelligens.
Marsboerne beskæftiger sig hoved-
sagelig med at bygge Kæstler. Deres
Kæstler er fra 20 til 70 Mil høje og
2000 Mil lange. Vi gjør os intet Be-
greb om, hvilken en enorm Trafik der

maa være, som kræver slige Kæstler.
Bistat ved vi ikke, hvormed de ful-
der disse Kæstler, da det er en vand-
fættig Ugn. Men dette hindrer dem
ikke i at fortælle denne deres Ud-
lingsbeskæftigelse. Endnu saa sent
som forleden September blev to nye
Kæstler anlagte. Og hvis disse
Marsboerne ikke er døde holder de end-
nu den Dag idag paa med at bygge
Kæstler. I "Current Events", et
Børneblad, som man i de offentlige
Skoler giver Børnene i Sønderne,
skal der nemlig at læse om Marsboer-
nes Kæstler. Vantro Skolelærere
forlanger, som beskudt, at man vil-
det for Bibelhistorie skal bygge Ang-
dommen Eventyr og Sagt.

De brøde Atomer.

(Efter Buchner Co.)

I Videnskabens Eventyrverden
findes ikke bare Hjemmer, men ogsaa
Dverge. Dermed mener vi ikke Za-
buliterne og Demositerne, som bebøet
bygge Mars's Raarer. Om disse har
Lyford Professorens Pritchard i en
varmt anbefalet Vandsbog i Astrono-
mi skrevet: "Den største af disse to
Verdenser er neppe større end Paris."

— Men hvem ved? Efter som
Kenneslet desto mere forfængelig,
jo mindre det formaar, saa har disse
urende smaa, med Fornuft begavede
Væsen, som uden Tvivl vrimler paa
dens Overflade, maasse ogsaa staaen-
de Dæve som bekjæmper Hveranden
om Besiddelsen af et Sandkorn. Men
om disse Dverge vil vi ikke fortælle
der, men derimod om hine langt min-
der, men meget svrige og seige Gæf-
ler, som Videnskaben kalder Atomer.
Det er saa urende smaa Dele af Ur-
stet, at man ikke kan se dem med det
blotte Øie. Na, først naar Millioner
samles paa et Punkt kan man opdage
noget. Der er i. Ex. paa et Knapp-
naalshoved saa mange Atomer, at det
vilde tage et Kennesle 250,000 Aar
at tælle dem. Og disse smaa Atomer
er ikke en død Substans, men sødt
med Skraft og Liv. I dem bor den
Skraft og Intelligens, som kommer
tilhuse i Verden. Deres Forstand og
Uddødelighed skylder vi alt vi har. —
Saa kom der en Tid, da Kenneslene
maatte have Eren. Thi hvad skulde
alle disse smukke Eventyr til, naar
Folk ingen Eren havde til at høre
dem med? Men saameget svære og
mere komplikeret et Dre er end et
Knappnaalshoved, saa mange flere
Atomer maatte der nu lade sig stille
til Hænsle for at danne et saadant,
og de maatte tilmed være fortrinlige-
re end de almindelige, som sættes paa
et Knappnaalshoved. Det kom da
ogsaa det behørige Antal velkiffede
Atomter flyvende fra alle Dele af
Verdensaltet, saad som Kæst's over sin
Plads, dannede frøjnelsesfuld det un-
derbar formede Hæveorgan, og alle

disse Trillioner fattede enstemmig
den Bestutning troelig at holde ud til
disse Kæstler. Saa længe et Kene-
nesle lever, holder disse Høje jelsfor-
deatende, seige Gæfeller fast, og idet
den ene saaledes rækker den anden
Maanden, hjælper de os til Hæst.
Alkurat som de tjenestværdige Dver-
ge i Hæveeventyrene. Den som ikke
vil tro dette, mister sin Kredit som
videnskabelig.

**Forledees Atomerne gjør
Revolution.**

(Efter Vapstare.)

Men saa standhaftig som disse
Dverger end holder fast ved den
bestaaende Ordning, saa let kan Ato-
merne i Almindelighed bringes til
Forandringer og Omvæltninger.
Det kan vel være hændt en 400
Millioner Aar siden, da faldt de den
første store Forandring igang. Den-
gang var Verdensrummet opholdt af
en evig Taage og Dunst. Forre-
sten kan de Ræder, naar de skal for-
tælle om den Tid have smakte hen i
Taagen. Men Atomerne luede ikke
denne Taagedunst i Vængden. Saa
bragte de det dertil, at den fortælle-
de sig og begyndte at dreie sig rundt.
Den uhyre Angle kom dog snart i en
saa voldsomme hast Omdreining (Ro-
tation) at mange Atomer mistede Ta-
get, og et Stykke af Moderkuglen
nemlig Solen efter det andet sprang
af. Disse oprørerne Stumper, som
stadig fortællede sig mere og mere,
og lød mistede større og mindre
Stykker, som faldt af i den hurtige
Omdreining, sølte sig dog endnu
drague henimod Moderkuglen (So-
len) og bevægede sig om en, og det-
med var Planeternes Revolution fæ-
dig. De svægere Atomer samlede sig
fast til Merkur, der havde fundet et
forholdsvist lidet Kredsløb, uredens
deres stærkere Brødre maatte følge
Reptum paa denes uhyre vidstræk-
te Bane.

Men idet disse Atomer begyndte
at gjøre Revolution, fik de ogsaa et
revolutionært Sindelag. Thi me-
dens den ordentlige Bevægelse af
Stimmeligemeerne er fra Vest mod
Øst, saa har Atomerne af Galles
Komet og forskjellige andre saadant
paa den modfaste Retning og be-
finder sig endnu den Dag idag i en
Tilstand af Revolution. En Væste
er det dog at ogsaa Jordplanerne
har sat sig op imod den oprindelige
Ordning. Jo mere nemlig Planet-
massen forøget sig, desto mere øged
Omdreiningen følgende den fastsatte
Tingenes Orden, men desto flere
Stykker springer da ogsaa af, og
derfor vore Atomer ikke fra Begyn-
delien af havde sat sig fast og bestemt
til Rodbærgen derimod, saa vilde ik-
ke meget af vor Jord blevet tilbage.

(Fortf. paa Side 8.)

Pacific Herald

Ugentlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal. 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Phone Main 4270.

Alle bedrørende Redaktionen af Pacific Herald med henblik sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

For Karet ..... \$ .75
For Karet til Canada 1.00
For Karet til Norge 1.00

Adresse: Parkland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Ryheder til Herald må sendes saa tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Ryheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke faar Bladet regelmæssigt og derfor ikke Taksen paa Adresselappen er forresten bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adresseforandring.
Kollering paa den "røde Tap" og Begjæring om at skifte Bladet.
Ligeledes tager det to Uger længere end ny Abonnent kan faa Bladet.
Naar Adresseforandring forlanges, behag at opgive ogsaa den gamle Adresse.

For at undgaa Misforstaaelse og Broderi bedes Abonnenterne venligt om at indsende sin Kontingent i Forskab.

Rigste Læser.

Du kan give os og dine Læser en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kristelige Smaafortællinger og korte kristelige Nyheder fra vore Menigheder og Indremissionsfelter i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Betragtninger fra vor Mission i Seattle, Samfundsmission i San Francisco, Barneskolen i Parkland og Alderboms-hjemmet i Stanwood, samt Skoleudt fra Pacific Lutheran Akademi; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Sina. Vore Mis-

sionærer i Sina har lovet at skrive blottet for Pacific Herald.

Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de Forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Prægen.

Godt Kystaar.

Pacific Herald ønsker herved sine Læser et i Jesu Navn godt og vellykket Kystaar.

Et Kystaar paa Tørtærskelen af det nye Aar. Vi ved ikke, hvad det bærer i sit Skjød. Det er ogsaa godt, at vi ikke kan vide paa forhaand, hvad Fremtiden har at byde os.

En Ting ved vi dog om Fremtiden, om de Dage, vi skal leve, at Jesus Kristus er igang og idag den samme, ja, til evig Tid.

Den som begynder Karet i Jesu Navn og lever de kommende Dage i Troen paa ham, for ham vil Karet være et vellykket Aar.

Der fortælles om en Mand, som havde en Drenk. I denne Drenk syntes han, at han saa Verden uden stritst. Verden var mørk og trist og fuld af alt Ondt. Han var et Sted var der Lys. Og da han saa efter, hvor det kom fra, saa han, at det kom fra et Kors, som stod paa et højt Sted. Mange Menninger troede sig frem for at lunde sine Talsmand i Løst fra Korset. Da deres smaa Talsmand var fandt begyndte de at sige den ene til den anden: Kom lad os rive ned Korset. Hvorfor skal det mørke, triste Kors staa der og give os alt ubehageligt. De blev enige om at rive Korset ned. I samme Øjeblik Korset styrtede, sluknede alle Lys, endog de som var fandt i Korsets Lys.

Korsets Gæng har været en Seiers Gæng. Lyset fra Golgatas Kors, har oplyst den hele Verden. Menighedens Straaler fra Forbannelsens Træ har forvandelt Menninger og Folk i alle Land, hvor det har naaet frem. Vi sand Ophøveling har sin Rod i Jesu Lidelse, Død og Opstandelse. Herrens Frugt er Alderboms Begyndelse.

Gud give os Naade til at lade Lyset fra Jesu Kors altid lyse for os, saa vi daglig vandere i dens Straaler.

Øjertelig Tak

Vi Gamle her paa Alderboms-hjemmet ønsker igjennem "Herald" at takke de Folk, som til Stand det vasker Juletræ og den pene Juletræ-fest der paa Hjemmet den 27de Dec. Fortæl os alle Direktererne, ligeledes Mr. og Mrs. Sandberg, som vel havde det største Besvær med at faa

det Stand, ligeledes Pastor Christensen og Sulten for deres Venlighed imod os; ligeledes alle vi takke Læremænd og Barna ved Menigheds-skolen her, som var tilstede ved Juletræ-festen og sang mange vandre Julefor-ler, ligeledes Stanwood Menighed, som havde ved denne Venlighed og vil-lers vilse sin Venlighed imod os. Vi siger eder alle hjertelig Tak! Gud Lov og vellykket Aar alle.

Fra mig og de øvrige Gamle Begjæ, venligt

J. O. Norstad.

Aldbomsdr.

Aldbomsdrødet for Puget Sound Aarshold af den næste Sæson holdes den 27. til 29. Januar 1914 i Børsen i Lutherske Kirke, Pastor Geo. O. James Hall, Bellingham, Wash. Ødem alle at vælge Repræsentanter. Mødet begynder den 27de kl. 10 Formiddag.

Bekendtgørelse.

Forretningsmænds Korporation holder sit Aarshold i Hjemmet den 2den Tirsdag i Januar (den 13de) 1914, hvortil alle Venner og Belyndere indbydes.

Jacob Lund.

Juletræfest ved Josephine Alderboms-hjem i Stanwood, Wash.

Da Juletræfester skal holdes paa forskellige Steder i Stater og man gjerne vilde, at Børnen skulle være tilfredse ved alle, en muligt, samlede nogle fra Stude tog Læremændene Miss Ingebrigtsen med Børnene fra Menigheds-skolen i Stanwood den 27de December 1913 i Alderboms-hjemmet for ved en Juletræfest at op-muntre de Gamle. Et godt Program gaves af Skolebørnene med Sang og Deklamationer, alt krydret med det herlige Juletræslubs Indhold. At se paa den ene Side af Huset en Hof straalende Ungdom, med de glade Ansigter og rosenrøde Kinder, med Glædeslyst, men ingen Omsorg for den Dag imorgen, men dog med en Egen fremad uden at vide, hvad der kan møde dem, og paa den anden Side af Huset en Hof Gamle med græmende Ansigt, med højt Hage og skælvende Aar, det er en saa stor Kontrast, og giver os saa meget at tænke paa. Det siger til os, der er Gamle, hvordan har du ogsaa været, og til de Unge, se, hvordan vil du ogsaa blive, om Herrens forløbner dine Dage i Landet. Du kommer det Sverge-maal til os: "Hvis du har haft Børn, har du da ledet dem hen til Juletræet? Har du selv erfaren og flyttet Sønnen, der som forat gjo-

re Sønder juleg? Har dette glade Juletræ virket paa dig saadan, at du er blevet et haalmodigt, ligegyldigt, ubesorgt, frelsomme og godt Men-neligt? Er du er blevet et Eksempel for andre? O, da tilføj med din Indgang og din Udgang. Du har du ikke levet forgyvet. Men hvis du er Stemme til dig fra dit Juletræ: Rei-moget, som jeg skalde have gjort, har jeg forsvaret, og mangt, som jeg ikke skalde gjort, har jeg begaaet. O, brug derfor den bekvem Tid, medens det endnu heider idag.

Pastor M. A. Christensen talte om den gamle Simon som et følger-vigt Eksempel for Unge og Gamle. Hvilken Jule og Glæde vi vilde havde vilde og lig Simon søge den til Herrens Hus for at luge Juletræet i vore Arme og prise Gud og sige: "Herre, nu lader Du dit Hæver fare i Fred, ligesom Du haver sagt: "Minne Pine har ledt den Jule, som Du har beredt for alt Folket!" Til-lykke, at de Unge skalde ogsaa glædes ved dette, og vide, at Fremtiden har for dem, og snart vil den Dag kom-me, at de må indtage vor Plads, og da må de komme til, at vedkomme at være Herrens tro og bevare dette her-lige Juletræ om at: "O, er idag en Juletræ led."

Under alle Ogsaa nogle opmuntrende Ord. Sillener oplæst fra John Hall, R. V. Bone og Profes-sor H. Wiffelen. Rags af de Gam-le kunde af Sang og ikke deltagte. Det var glædeligt at se den Ufred-sed, som viste sig hos de fleste af de Gamle. Glæder uddelt da til enhver af dem, og de Unge til hvert en Vise Suffergød. Derpaa serveredes Kaffe og Saager. For alt dette store Arbejde og Strav være Mr. og Mrs. Sandberg Tak. Mødet alle de Gam-le ogsaa takkede dette. Ja, Her-ren være lovet for, at han giver os en saadan Anledning til at omgaaes med hverandre i Jesu Kristi Navn. Som være Herre. Gud lade sandst alle igen. Sluttes med et af mange Salmer. "O, er idag en Juletræ led."

Geat Kyrøen.

Juletræfest i Parkland Børnehjem.

Juletræfest var bestemt til Juletræ-fest i Hjemmet. For at overføre denne begav nogle Personer fra de nærmeste Omgivelser sig did. Per-sonalet havde strævet fest og bligt for at faa alt iorden til denne høitide-lige Anledning, og de som ventede af faa se og høre noget, som kunde lyste Hjertet op over Juletræets Aar, blev ikke skuffede. En Mand fra en Udskant af Pierre County var kommen hid som at se til sine fem Børn, som han ser nogle Børneder siden til Bladets paa Hushjulen, og en Mand

Stamwood, 22. Dec. 1913.
R. P. Deque, Redaktør.

Gaver til Forbund Barneskolen.

- Mrs. Milba, Theo. S. Adams.
- Mrs. J. E. Christensen, Adolph Eversen, hver \$1. \$1.00.
- Red. Post, Cve. Preis, "Virksomhed" og "Demet Søndagskole" \$1.50, og fra A. S. Mignard, Demet \$2.50.
- Red. Mrs. J. Christensen, Mrs. C. Whitney \$5, Martha Dahl, Chr. Johansen, Anton Berg, Jacob Schancke, hver \$1, Margaret, Valberg og Ferdinand Christensen \$5, \$11.
- Red. Mrs. E. S. Knapp fra Skagit Wash's Hof., \$125.
- Red. Mrs. John Einorfen fra Camano Hof., \$10.
- Red. Post R. F. Lawler fra Puyallup Hof. \$15, Ingvald Sve og E. Johansen hver \$1, \$17.
- Red. E. S. Engen, Mr. og Mrs. E. O. Engen \$5, Mr. og Mrs. Edward Engen \$5, Emma Engen, O. K. Melstad, Mrs. Melstad, Mrs. Bonser hver \$1, R. S. Rickleson 50c, \$14.50.
- O. K. Daniels, Mrs. Daniels, Elsie og Arthur Daniels, hver 50c, \$2.
- Red. Mrs. J. Brosten, Missionsforeningen i Co. Vellingham \$5.
- Prof. og Mrs. A. Wikkelsen, \$5.
- Red. Mrs. R. Piren fra Oslo Hof., Everett, \$7.
- Red. Post, A. D. White fra Mrs. J. P. Larsen \$5.
- Red. Mrs. E. Johansen fra Fremont Hof., Seattle \$5.
- Red. Post, J. W. Deltens fra Tre-faldskolens Hof., Robt., \$17.15.
- Red. S. H. Gustvedt: Legat Senter \$4, Post, Vien \$5, E. S. Gattebo \$11.15, Chr. Skernstad \$20, J. D. Madsen \$5, P. G. Virfeldt \$5.98, \$53.13.
- Moder fra Mrs. O. E. Rohrer, Ella A. Moon, Mrs. J. E. Lodge, Mrs. E. S. Swaine, Mrs. F. Poulsen, Mrs. Storaasli, Mrs. Siljan, Mrs. J. A. Miller, Vor Jeslers Hof., Missionsforening, Mrs. Carlson og Mrs. Hansen (Tacoma), Mrs. S. Hansen, Stuart Jølle, Mrs. Sundby, fra Hof. i Woodville, Wis., en Røde Klæder, oprindelig bestemt til Missionsforening.
- Mrs. O. N. Holmen, 1 Stykke Løi, 1 Skilt.
- Mrs. R. Petersen, 4 Skilt.
- Puallup Hof., 15 Skilt Søltetøi.
- Mrs. R. Hvide, 4 Lits. Søltetøi.
- Fra Bonnet i Drillia, 1 Sæt hver af Guldrødder og Squash, 2 do. af Hval, 1 og og Mel, 3 do. Potetes, 6 Kasser Kølter, en Del Klæder.
- Mrs. Barnes, 1 Sæt Potetes, 1 Røde Kølter.
- Sara Thorsen, 2 Sætte Kølter.

fra Snohomish County, der har to børn her, havde ogsaa indsendt sig. Et meget smukt Brev var sat ind i Skolekassen og ledsaget med indsendte Brevet. Klaffen 6 begyndte festen, der blev afholdt med en Tale om huse, til hold Klade Sammenkomsterne i hvert Sted. Derefter blev Tognet givet til Tørnene til at udføre den Tjeneste, som er hævde for en saadan Anledning, og de skilte sig fra til Hver sin en meget heldig Klade. De sang og deklamerede med Ny og Vigt, og det som blev sunget og det som blev læst, drejede sig ubeklækkede om den Gudfrugtigheds Sammenkomster: Gud er sandheden i Altid. De vilde Udtryk af Souths Klade fandtes der ifte Svare af her. Som noget ekstrant maatte det nævnes, at der blev sunget en Sang om Karit, og Ordene blev udtalte med al mulig Indsigtsfuldhed. Tørnens Udvalgte af sit Program den Aften er et Brev om det danske Arbejde, som Skolen og Hjemmet giver, og hvorfor man bør have dem i taknemmelig Erindring. Et en Udvalgte nævnte Navn det højt Børnen som Hjerte at disse Paaskebrevet for de mange gode Gaver, som de har fået som belønning. Endelig alle Glædesdelingen for sig. Børnen og Børnene havde det ifte været smukke i sine Brevet til Hjemmet.

En Deftager.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Den folige Julen har allerede været os. Det gamle, dog nye Budskab, som Børnen i Bethlehem har atter indtalt os. Med barnlig Glæde har vi sunget vore Julesalmer. Vi har hørt den Klade at se Kirken fuldt til Trængsel af evnerklomme Tilhørere. Ja, det har især været glade og sørgende Dage. Julen var Kirken fuldt til indte Klade, til trods for, at Brevet ifte var rigtig godt.

Sed Juletrafiken Søndag Aften var Kirken aldeles overfyldt. Børnen gav et rigtholdigt Program. Det var især interessant at se og høre om dem. Og da saa det store vandre Juletræ blev bragt var der Klade blandt alle, både Store og Små. De elektriske Lys i forskellige Farver tog sig godt ud. Der optoges Kollekt til Børnehjeme i Portland. Det beløb sig til \$28.33. Alig ind der rette Juleglæde være, at den samment ihu de Rigtige og Rådende.

I Angelliet om Christen fejrede Juletrafiken Børnen Juletræ Aften. Børnen sang og deklamerede og de gjorde sine Sager godt. Denne Søn-

dagsskole har især været stærkt. Gud velsigne den.

Gudstjenester i Vor Jeslers Kirke
Sønd 3 og 17de Streets, som følger: Gudsord om Engelst Al. 11. Aftenlang om Korst Al. 8. Det aarlige Menighedsnæst holdes Mandag Aften den 12de Januar. Menigheden og dens Børnen samles til jule "Supper" i Kirken Forbundingsal Al. 8, Al. 8 begynder saa Menighedsnæst sit Arbejde. Gud velsigne Næst.

Sed Tacoma.

Gudstjeneste Søndag Al. 11, Søndagskole Al. 10. Fredag Aften den 16de Januar holder Pastor B. E. Bergesen Juletræ om Norge i Kirken om 2de og Warner Streets. Adgang 25 Cents. Kom og giv dem en lille Tur til det gamle Juletræ med os. Tilgænger og behagelige kan du ifte gæste en Visit til gamle Norge.

Sed Tacoma.

Gudstjeneste for Emmanuel's Menighed Søndag Eftermiddag Al. 3. Kvindeforeningen møder den 16de Januar hos Mrs. A. Rasmussen, 4618 W 18de St.

Mr. og Mrs. W. Johnson fra Everett har været Gæster i Børnehjeme i Julen. Mr. A. Ommel fra Vort Angeles og Ole Eira fra Solfald omlagde ogsaa et venligt Besøg i Julen.

Portland, Wash.

Centret 20 unge Kvinder, som arbejder i Tacoma Telefon Exchange, beredte Mandag Aften Børnehjeme om Børnen en behagelig Overraskelse. Med Mrs. Richards i Spidsen kom de ud medbringende en Mængde af Gaver for de Små. De udvalgte ogsaa et Program som imodtoges med stor Interesse. Hjertelig Tak for Brevet.

Juletrafiken fejrede Julen i Madentets Spisestue af de tilbageblevne Elever med Juletræ og et smukt Juleprogram. For flere af Børnene var dette den første Jul de fejrede horte fra Hjemmet.

Juletræ Aften gav Menighedskolen Børnen et Juleprogram i Kirken Børnen, som var fuldt til indte Klade af en Skare lærdelev og smukke Tilhørere. Programmet bestod af Solmet, Oplæsninger og Sange, afsluttet af et religiøst Indhold og var særdeles vel udført.

Mart, indelig og frimodig stod den ene efter den anden af de Små frem og udtalte de gamle, hjertefulde Antekommensord, som i Børnehjeme har bragt de Kirkes Gæster til at bære af Klade. Flere af dem, som har hørt sine Børnen om Menighedskolen, udtalte efter Tiden, at et lign Program var rig Betaling for den ekstra Udgift, Menighedskolen volder. Og saa lærer vi de fleste her.

Madentet begynder sit Arbejde igjen den 2den Januar. Skolen venter da ifte saa nye Elever.

Profesoren Eira bragte Julen hos Børnen i Seattle.

Det er nu bestemt at Børnehjeme ved Madentet skal holdes den 21de og 22de Februar. Børnen begynder med Basketballspil og efterfølgende Banke. Den følgende Dags Eftermiddag holdes den store aarlige Koncert, hvori alle musikalske Kredter ved Skolen tager Del.

Fra Miss Tenwick er der just indkommet Julen. Hun og de andre Missionskvinder ved Børnehjeme i Portland er alle i bedste Velgaaende. Siljemet var dateret den 16de November.

E. I. Lucien og Quiltra har i Julen lænet glæde sig over, at have alle sine Børnen og Børnehjeme hos sig. Juletræ var de alle sammen hos far og Mor og Bedsteforældre: Aug. Puschman, Quiltra og Datter fra Seattle, Vidvig Larsen og Quiltra og to Døtre fra Portland, Oleer fra Seattle, Leonard fra Pullman State College, Netta og Theo fra U. of Cal. Berkeley, Cal., Holberg, Barerinde, Portland Public School.

Doer vil dog den allerførste Julefest blive glædelig, naar alle Guds Børnen har fundet hos Gud i evig Klade og Salighed.

Til Pension for Formand E. G. Jøse.

- Mrs. Nils Bodine, Seattle, \$1.
- L. Thompson, Stamwood, \$10.
- Mr. og Mrs. A. O. Daniels, Spokane, \$1.
- Ubenævnt \$2.
- Rasmus Amundsen, Ellama \$10.
- J. Overø, Mt. Vernon, \$5.
- R. P. Frostad, Stamwood, \$5.
- A. A. Sandvick, Stamwood, \$5.
- Total Beløb nu indkommet \$127.
- R. A. Loete.

Gaver til Alderdomshjeme i Stamwood.

- Prof. A. Wikkelsen \$5.
- Mr. J. P. Larsen \$5.

Mrs. N. P. Knier, 1 1/2 W. 11th St.,
P. F. Lee, 1 1/2 W. 11th St.,
O. G. Raberg,
Kasserer.

Judkommet til Julemissionen,
"Pacific District."

Fra Miss Sofia Jonsdottir, Stan-
wood, Wash. \$4.
Fra Odies Aid, Orillia, \$10.
Fra Kamans Kvindeforening, Wa-
shor W. A. Christensen's Aid, \$5.
Tilsummen \$18.

Judkommet fra en gammel Ven
af vort Samfund i Concord, Cal.,
Vest. Grensbergs Aid:
Til Portland Forskjjen, \$5, til Mi-
derdømskassen i Stanwood \$2.50,
til Hjo-Biskoppen \$2.50, til Jule-
missionen \$2.50, til Skandinavisk
Kasse \$2.50.

H. S. Refseth,
Kasserer.

"Stjernen i Fjer."
(Kort. 2, 2).

En gammel velformet Mand til af-
te, naar hans Skid laa i Gaen. De
fag ombord af nogle Smagutter,
som med Vagtsamlighed holdte til
hans vidunderlige Fortællinger om
hvad han havde oplevet paa sine
lange Rejser. Hvad det var spænde
Gutternes Nysgjerrighed, var
indledt den Mærkelighed hos den
gamle, at han ofte i Tilmeldt laa ud-
strakt paa Ruggen blandt Skidbæ-
ret og med glædesstrålende Ansigt
nedsættede sig paa Stenfladen,
med Hænderne ardeglig foldede
over Brøstet. De havde en Kærlig-
hed, at han maatte kunne fortælle
dem en del af Historien om denne
Stjerne, og da de en Eftermiddag at-
ter traf ham liggende i samme Still-
ing, tog de endelig Mod til sig og
bad ham om Historien.

Gamle Mand svarede lidt med
Svaret. Dandser lagde han med
dub Betægnelse:

"Ja, denne Stjerne og den Gud,
som har skabt den, holder jeg meget
mit Liv og min Sjæls Retning—
men I er vist for unge endnu til at
kunne forstå, hvad Stjernen betyder
for mig."

—"Hv nu, fortal bare, Mand!"
bad Gutterne; "det er nok den aller-
smukkeste af alle dine Historier."

Den gamle bledede et sammen-
rullet Tæppe ind under sit Kæbe,
kendte sin gamle Pibe og begyndte:

"En Gang for længe siden var
den, Børn, var det netop en Mand
som denne; Bladen havde udsæd-
ligt. Svær vilde sig, og de befandt
sig i et fredsfuldt Liv ved en endnu

mere lærerdriftigt Liv end denne. De
virkende følger blev og med hvert
Minut nærmede sig Lyden, og før
vi kan se vel for, var vi inde i Beren-
dinger. Der skete der en ud-
mærket Svand, og han snart blev
effektive Karen, tog han sin Pibe
og Svand og gjorde sig et smukt
Långe for at holde sig med sig.
Den var meget god, men havde end
berolige over den legemlige Svand-
hed, og han lærte sine Befalinger
til igjennem Talerøret med en
kraft og en Behemlighed, der gjorde
enhver af os til en Mand."

"Hans," røbede han, medens
Bladen led igjennem Talerøret og
Kasserne svarede, "kan og vil dig
ved min Side! Ser du Stjernen
deroppe?"

"Ja, Stjerne!"
"Derfor mine Kærligheeder vilger
mig, kan det lige efter den, kan et I
bryde; men derfor I tager en an-
den Kurs, kan bliver Effekten.
Lig glim for sig, Mand, at der end-
nu er en Stjerne, som da altid man
beholdt i Sigte, derfor du en Gang
vil løbe sikker i Gavn!"

"Jeg vilde, hvad kan mener; kan
vilde mig hen til den Gørte Jule-
skid. Den var den fremvittig-
bedstvalgte og frivillige Skid.
Jeg har hørt, og aldrig led han en
Skidhed ubesluttet, naar han havde
sig et nøglet, som var af Behovning
for var Skid's Kærlig. Den var en
af de bedste Skidpræster, jeg nogen-
sinde har hørt. Jeg har overværet

(Fort. om Side 8.)

THE MUNICIPAL DEPARTMENT
OF THE
PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy
recognizes the great importance of
music as a means of culture and re-
finement, and aims to furnish high-
grade instruction at a very moderate
price.

This department furnishes special
courses in piano, singing, history of
music and theory and harmony.

The course in piano includes:

- 1. Primary Grade.
- 2. Intermediate Grade.
- 3. Advanced Grade.
- 4. Teacher's Certificate Class and
the Graduating Class.

This course is under the super-
vision of Miss Theodora Alfson, a
graduate of the Chicago Conservatory
of Music.

Miss Alfson has had eight years of
experience as a teacher in schools
and is especially qualified to teach
advanced pupils.

The Band, Orchestra and Chorus
will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide ex-
perience both in professional and

amateur bands as well as choruses.
It is safe to say that the school will
produce exceptional musical organiza-
tions during the present year.

The plan is to render several pro-
grams and if possible complete the
season by making a concert tour.

The class in singing will furnish
material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and
Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons
\$1.50, 15 weeks (1 lesson per week)
\$15.00.

PACIFIC DISTRICT'S PASTORS,
Anberg, O. H., Assessor for Parkland
District, Parkland, Wash.
Balsdon, H. E., Siftans, Wash.

Bergesen, B. E., 1721 W. 24th St., Se-
attle, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.
Bjork, L. E., 115 Rockford, Wash.

The Stephen Dome.
Near Du kommer til Portland, Ore.,
tag ind paa The Stephen Dome
(det norske hjem for unge Nord.)
Dome, billige Bordere for Rejsende.
201 1-2 Grand Ave., en Block fra
Southborne.

Lutherisk Biskop, Bergen, Nor-
ge, udsæler gratis Andagtsbøger, krist-
elige Fortællinger og Sangb. Ind-
tækt 1,500,000. Vær med og delta
Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way
to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything
in printing. Our prices are
reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials
Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Haugen, Prop.
708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
904 C Street
Eyes Examined
25 Years in Tacoma
Main 7959 Ind. 3504

Dr. Torland
Uddannet ved Krænia Universitetet
201-2-3-4 Hital Bldg.
(N. W. Cor. 2nd & Pike)
SEATTLE
Kontortid: 10-12, 2-4, 7-8
Privat Telephone
Bussat Hus 4215

Det Norske Emigrant hjem.
45 Whitehall St., New York.
Naar man kommer fra Vesten, ind-
des man gjerne af en hel De'
"runners," som udgiver sig for
Dampskibsliniens Agenter. Men
Dampskibsliniens Agenter møder
aldrig sine Passagerer ved Statio-
nen her. Om man vil tage ind paa
Hjemmet, bør man helst telefone-
re til os fra Stationen og vente
der til vort Ombud kommer. Tel
5351 Broad. Ellers tager man fra
de fleste Stationer med Belt Line
til Husets Dør. Fra New York
Central Depot tager man Subway
til South Ferry. Fra Pennsylvania
Depot 8th Ave. car til Døren.

Tacoma's eneste norske Klædeforretning anbefaler vort store Udvalg af skræddersyede

**Herreklæder,
Overfrakter og
Regnfrakter**

Bare tre Priser: \$15, \$20, \$25
Afvæg os et Besøg og se de gode Klæder vi sælger til denne Pris.

Drummers' Sample Suit House
I. A. Jetland, Bestyrer
1340 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 202--A 2192
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTLSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wa.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2243

**PETERSON
PHOTOGRAPHER**

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Etet dem som overlever i Herald

**SCANDINAVIAN AMERICAN
BANK**

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente
Bjgger vi til Spareindskud to Gange
om Aaret
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. B. Carlberg, Pres.; W. H. Pringle,
V. Pres.; G. Lindberg, V. Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Geo. G. Williamson, Directors.

**The Pacific Lutheran Academy
AND
Business College**

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
Branches, and Music.

Prepares Thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$120.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$50.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONG, Principal
Parkland, Wa.

Norsk Begravelses Bureau

P. Oscar Storlie

Bedste Betjening til rimelige
Priser.

Embalmere og Damsassistent

Telefon: Main 1122 So. Tacoma

**DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS**

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma Wash.

**Berglund Bros.
Kaffehus**

Beste Sort Kaffe i Byen med Flø-
de, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviske Begravelsesbureau
210-212 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.
Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy

Standardsjitt Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter udskrives afkræft

M. 7214 1102 Tacoma Ave.

Udtag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle forste Klasse
Ejner

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Ave.

**John Holleson W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wa.

B. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND

TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 204 Tacoma, Wa.

Phone Main 7220

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wa.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntsen

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARNTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 15th and Pacific Av.
Kontor Tider--3 til 4 Efter. Om
Aftentid 11 til 12 Aftale
Ma. 7471 Res. Ma. 7866 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-2 a. m.
Kontor: 1613 Realty Bldg.

DR. HYSLIN

Office 1201-3 Fidelity Bldg.
Hours--11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 9:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 400
Residence 924 No. 1 St. Main 900
Hjems calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STERRINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

(Fortf. fra Side 6.)

mangen en Begravelse paa Sandjorden og hørt Presterne sige de heltekelige Ord: „Af Jord er du kommen o. s. v.“, men aldrig har jeg hørt en Klang i et Menneskes Stemme, som naar han ved Begravelse ombord sagde: „Saa overgiver vi nu Støvet til Havets Døb.“

„Maatte han da forlade Korset den Nat, Klaus?“ spurgte en af Gutterne.

„Ja, Værn.“ sagde den gamle og tøvede en Taare af Øinene, hans Tine var kommen. Da han ikke længere kunde udholde Stormen, raabte han med en Stemme, der endog overdøvede Uveiret: „Behold Stjernen i Sigt, Kammerater, sige uafslutteligt efter den!“ Derpaa blev han dragt ned i Raskitten, og jeg saa ham aldrig mere levende. Da jeg hørte om det Tab, vi havde lidt, bad jeg om at blive surret fast til Korset, for at jeg indtil Døden kunde udføre min gamle Førefattes Befølinger. Stormen tog til i Raseri, og Taarene i mine Øine gjorde mig næsten blind; men dog lykkedes det mig at beholde Stjernen sigte, og i Færens Stund sang jeg af fuldt Hjerte en Sang om Vælselensstjernen, som min Moder havde lært mig, da jeg var Værn, og som nu dullede op i min Erindring.

Efter to Timers Seilas mellem Klipper og Skær, var vi udenfor Hørr: Stjernen havde ledet os rigtigt, og vi kunde nu se os til Ro. Da Færen var overhaaret, gik jeg ned i Kaptejnens Kabin. Et Flag var breddt over hans Vægge, men hans mandige, bestemte Ansigt, som sein Døden ikke havde forandret ret meget, var utildækket. Jeg var en raa Naturod den Gang, men jeg kyssede ham og vadede hans Ansigt med mine Taarer. Jeg lænede ned ved Siden af den hårde Seng, hvorpaa han laa, og bad af min Sjæls inderste til Herren, at han dog vilde lede mig igennem Livets Storme, ligesom han i den Nat havde ført mig gennem de Fæer, som omgav os. Og min Øn blev hørt; thi siden din Nat har jeg, trods megen Stræbselighed, altid beholdt Stjernen i Sigt! Og nu forstaar I nok, hvorfor jeg er saadan en Stjernerfæer, som jeg er. Se der! nu bryder Stjernen netop frem igennem Øbnerne: de slaaler for den, og den flinker fraalende og klar. Saaledes var det ogsaa med min Herre og Fæller, naar jeg mente, at jeg havde tabt ham: han var der alligevel altid, det var kun Øbnerne — mine Sunde og min Uanfæghed, der skulde ham for mig.”

Den gamle Mand holdt inde et Øieblik. Derpaa sagde han med bevægende Stemme: „Værn, I er unge endnu, og Livet ligger endnu

foran eder — men behold altid Stjernen i Sigt! Styr jer selv uafslutteligt efter Stjernen fra Vælselensstjernen — hvor ført end Rotten er, og hvor højt end Vølgerne gaar: denne Stjerne leder eder dog sikkert ind i Hærens Havn!”

Ja, Værnene havde Ret: Historien om Stjernen var den bedste af alle gamle Klaus's Historier. Men Gud ske Lov

Vi har og en Ledestjerne, Og naar vi den følger æfæret, Kommer vi til Jesus Krist!

„De har forladt den rette Vej.“ (2 Pet. 2, 15.)

For nogle Aar siden, forhaaler en Rejsende, foretog jeg sammen med nogle Venner en Vandring over Alperne for at komme fra Vignetol til Bielcon. I den lille By Jussitrelle forjæmede vi os med Hørrer, Kuldur o. s. v. og begav os paa Vej trods den skræmmende Kærtid og den sterke Regn. Man advarede os, men vi vilde ikke høre; og dog skulde vi snart blive overbeviste om, at Advarselene havde været vel begrundede. De døde Alper, som aabnede sig ved Siden af os, Bulderet af Bjergstrømmene, som løb op til os fra Dybet, den ubøggelige Tuden af Stormen, som rasede gennem de høje Graener — alt dette fyldte os med større og større Angst. Jo højere vi kom op, desto vanskeligere blev det at komme frem, Regnen Maadedes med Sne, som faldt i tette Jælfle; tilslut var det endog helt forsvunden under et tykt Sneag, og vi selv var aldeles overdragede med Sne.

Sneen faldt bestandig lættene, vi kunde ikke se endog blot nogle faa Skridt frem foran os; Spor af Vej var der ikke mere at opdage, saa at vore Bevøfere, efter at de en lang Tid havde lagt Haad op sammen, omsider erklærede, at de ikke vidste, i hvilken Retning vi skulde gaa, og at vi alle vilde være fortabte, dersom Vinden, som nu havde lagt sig, reiste sig paany.

Et hellig Alvor greb os alle, idet vi stod Kæft til Kæft med Døden; vi anslagede os selv, besvendte, at det var Dørrer mod Gud, naar vi i vor Hølskærrighed havde kastet os ud i denne Fæer, fordi vi ikke havde villet vente, til han gav os bedre Vej. Høgle af os begyndte ogsaa i Øn at flandre os til ham, der kunde føre os frelse ogsaa gennem denne Fæer eller dog i Døden være vort Liv — da pludseligt blev den hangende Tæubed afbrudt af et Jorundring- og Skædebrønd; den Hørrer, som gik forrest, raabte pludseligt:

„Korset, Korset!“ og i næste Øieblik stæmte den anden Fæer i med: „Ja, her er Korset, saa er vi frelse!“ og rundt omkring fra spædede Øfæer:

„Frelste!“

I Alperne finder man nemlig ofte paa Toppen af en Klippe eller ved Randen af en Algrund et Korset, hvis Bestemmelte er, dels at opfordre til Raabagt, dels at tjene de Rejsende som Bevøfere, naar Sneen har skjult Øien. Et saadant Korset var det, vi fik se paa; nu var vi uden al Fæer og kom sikkert og vel til vort Maal.

Maar ikke dette Korset varke Passionsmarker i os? Er vi ikke Vandringmand, som paa Uvighedsreisen er kommen bort fra den rette Vej?

Har vi ikke i vort Jærdævede Hjertes trodlige Egenvilje styret os ind i Sydens Vælselens og, idet vi lykkedes Væer til for Guds Raabaler, turet frem ad Dødens Vej?

Overalt gaar vi paa Randen af en Algrund, overalt omringede af Hørrer — det er en mæjsammelig og farlig Vandring! Angst for Døden og Tommen fløger os, vor Samvittighed anslager os, vi tror, at vi er fortabte — — ha med et Jaar vi ble paa Korset eller rettere: paa hant, der paa Korset har båret for alle vore Sunde, hantet al vor Straf og udstøjt sit Blod til Sundersnes Hørfødsle for os — og se, saa er vi frelse. Nu bliver det stille i vor Sjæl, Trost og Hæd og Haad drager ind i vort Hjerte, vi finder nu den rette Vej, ikke blot til vore jærdiffe Maal, men til Endemaalet, til vort evige Øien; Korset fører os sikkert over alle Klipper og Algrunde i dette Liv og tilslut gennem Dødens mørke Algrund ind i det evige Liv.

Du skalkels vildførende Vandringmand, som endnu ræder om paa Dødens Vej, o se dog Korset, løst dit Liv op til det i Leo — saa bliver du frelst!

Der er Mange, der sige, naar man taler til dem om at aflægge en eller anden Hæll eller Kast i deres Bevøst: „Jeg bliver nu engang ikke anderledes; Gud har skalkt mig saaledes; Menneskene maa tage mig, som jeg er.“ O, forsmædede Sjæl, som kan udtale dig saaledes; læs første Røfæbog 1. St. 26—31. B., og du vil se og lære, at du gjør Gud til Røgner med din formæstellige Tale.

Luther siger: „Kæft Religionen er Kæftken den Kænneste Gæve, Gud har skalket os; til den formaar at jagge alle mørke Tænkter paa flugt.“ Ja, Kæftken formaar vel at løfte Øjerte og Tænkter apad indad al Hæer-

lighedens Døhan. Hvor opløstende er det ikke for et bedrøvet Øjerte at høre en saak velglaad Kæftken den hindrer undertiden mere end de bedste Tæstetæd.

(Fortf. fra Side 2.)

Den Høge Skæffe. (Efter Darwin.)

Fra Revolution kommer vi til Evolution. Paa Evolutionens Omraade har Skæffen udført et farligt Kunststykke (den „naturlige Udvaling.“) Høen har ikke beundret dens lange smidige Hals? Men nu maa I ikke tro at den altid har haft et saa ualligt Lem. Den har heller ikke smelt den paa flump. Denne Hals vidner meget mere om en utrolig Ugholdenhed hos Skæffen. I Afrika herkede der engang en frættelig langværig Tæst. Alt Høes var lært hørt. Langlælsfulde Høede Skæfferne op mod det lættige Lov paa de høje Tæer, der, jeg ved ikke af hvad Grund, ikke optæredes. Men med sine korte Hølske kunde de ikke naa det. Vænglælsfulde rætte og strakte de Hølsene efter det frellende Lov. Og emend den ene Slægt efter den anden døde, saa forfættede Skæfferlaget med et længes og stræffe Høls. Og se, langsomt vædede Hølsene, den blev længer og længer, og endelig var det eftertægtede Maal naat: Skæffen kunde nu gjøre sig tilgode med Tæernes Gæne og stalt fremvæsse sin lange Høls. Hvorfor vil I dog ikke tro det? Er Høens Høls blevet hørt, saa Jærdere Tængens Wængagt at Skæffens Høls maatte blive lang.

Disse Historier fortæller Udenkæbent Maad os dels som gamle vølse, dels som temmelig vølse Sandheder. Og mange siger: Hvad Bibelen fortæller os om Guds Stæbermøgt er utroligt. Vi holder os hælere til Udenkæbent. Til disse siger vi: Da I mente eder vølse bleve I Dæarer.

(Gæit efter „Det. Luth.“)

Centralia, Wash.

er et Centrum for al Jærbæns Tæst i Sydvest Washington. Høre Høre Kælmæner og Sægmæler i og i Nærheden af Værn. Brægtbart Vaad i Omegnen til rimelige Præiser. 10,000 Jæddæggæere. Høst Rænglæd. For nærmere Oplysninger, skriv paa Høst eller Engellst til

Allen Neal State and Investment Co.,

Centralia, Washington